

PORVOON KAUPUNGIN UUDEN VIRASTOTALON ARKKITEHTIKILPAILUN

2. VAIHEEN ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA

PORVOON KAUPUNKI

17.11.2009

SISÄLLYSLUETTELO

1 YLEISTÄ	2
1.1. Kilpailun järjestäjä, kilpailun luonne ja tarkoitus	2
1.2. Osallistumisoikeus ja palkinnot	2
1.3. Palkintolautakunta	3
1.4. Kilpailun säännöt ja kilpailuohjelman hyväksyminen, kilpailuaika sekä kilpailua koskevat kysymykset	3
2 YLEISARVOSTELU	4
2.1 Arkkitehtikilpailun taustaa	4
2.2 Kaksivaiheisuus:	5
2.3 Liikenne ja pysäköinti	5
2.4 Muuntojoustavuus ja tilaratkaisut	6
2.5 Kaupunkikuva	7
2.6 Olemassa olevat rakennukset	8
2.7 Ympäristövaikutukset, ekologisuus ja taloudellisuus	8
2.8 Kilpailun ratkaisu	9
2.9 Palkintolautakunnan suositus jatkotoimenpiteiksi	10
3 EHDOTUSKOHTAISET ARVOSTELUT	11
3.1 "Piazzetta" (1.vaiheen ehdotus 9)	11
3.2 "Tjänsteman" (1.vaiheen ehdotus 20)	13
3.3 "Makasiini" (1.vaiheen ehdotus 29)	15
3.4 "Vaski" (1.vaiheen ehdotus 44)	17
3.5 "131396" (1.vaiheen ehdotus 78)	18
Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus	20

1 YLEISTÄ

1.1. Kilpailun järjestäjä, kilpailun luonne ja tarkoitus

Porvoon kaupunki on järjestänyt yleisen arkkitehtikilpailun uudesta virastotalosta, joka sijoittuu keskustan kaupunginosaan 2, kortteliin 35, kaupungintalon tontille nro 1.

Kilpailu oli kaksivaiheinen. Ensimmäinen kilpailuvaihe oli yleinen aatekilpailu ja toinen vaihe on jatkokilpailu ensimmäisessä vaiheessa parhaaksi arvosteltujen ehdotusten kesken. Arkkitehtikilpailu järjestetään Suomen arkkitehtiliiton kilpailusääntöjä noudattaen.

Ensimmäisen vaiheen yleisen aatekilpailun viisi voittajatyötä kutsuttiin toisen vaiheen suunnittelukilpailuun.

1.2. Osallistumisoikeus ja palkinnot

Kilpailun ensimmäinen vaihe oli avoin kaikille Euroopan Unionin ja sen hankinta lainsäädännön piiriin kuuluvien maiden kansalaisille voimassa olevien lakien ja sopimusten mukaisesti. Osallistujilta edellytettiin oikeutta harjoittaa arkkitehdin ammattia omassa maassaan.

Toiseen vaiheeseen valittiin viisi parasta ehdotusta. Viiden parhaan ehdotuksen laatijoin kesken jaettiin 75 000 euroa. Kaikki saivat yhtä suuren palkinnon, eli 15 000 euroa ensimmäisen vaiheen arvostelun päätyttyä.

Koko kilpailussa jaettava palkintosumma oli yhteensä 180 000 euroa: 75 000 euroa 1. vaiheen palkinnot) + (105 000 euroa kilpailun lopussa jaettavat palkinnot). Kilpailu ratkaistaan ja loput palkintosummasta jaetaan toisen vaiheen arvostelun päätyttyä seuraavasti:

I palkinto	35 000 e	
II palkinto	25 000 e	
III palkinto	20 000 e	
sekä kaksi lunastusta, yhteensä		25 000 e (à12 500 e)

Palkintolautakunta voi yksimielisellä päätöksellään jakaa palkintoihin varatun summan toisinkin Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntöjen edellyttämällä tavalla. Kilpailun järjestäjä voi halutessaan lunastaa edellisten lisäksi useampiakin ehdotuksia.

Suomen Arkkitehtiliitto (SAFA) perii kilpailusääntöjensä mukaan 7 % palkinnoista ja lunastuksista.

1.3. Palkintolautakunta

Palkintolautakuntaan kuuluivat/kuuluvat kilpailun järjestäjän nimeäminä:

- Marcus Henricson, kaupunginjohtaja, lautakunnan puheenjohtaja 1.vaiheessa
- Eero Löytönen, arkkitehti SAFA, kaupunkisuunnittelupäällikkö, Tekninen ja ympäristötoimi, lautakunnan puheenjohtaja 2.vaiheessa
- Matti Nuutti, kaupunginvaltuutettu
- Rainer Busk, kaupunginvaltuutettu
- Juha Muhonen, kaupunginvaltuutettu
- Pekka Mikkola, arkkitehti, kaavoittaja, Tekninen ja ympäristötoimi
- Börje Boström, Tilakeskuksen päällikkö, Tekninen ja ympäristötoimi
- Johan Peter Pfeifer, arkkitehti Safa, kaavoitusarkkitehti, Tekninen ja ympäristötoimi
- Riitta Spåre, arkkitehti Safa, kaupunginarkkitehti, Tekninen ja ympäristötoimi, lautakunnan sihteeri

sekä Suomen Arkkitehtiliiton nimeäminä:

- Kari Raimoranta, arkkitehti Safa
- Kimmo Lintula, arkkitehti Safa

Kilpailun 2. vaiheessa palkintolautakunnan puheenjohtaja vaihtui. 2.vaiheen puheenjohtajana toimi Eero Löytönen.

Palkintolautakunta on kuullut asiantuntijoina rakennussuojelukysymyksissä arkkitehti Pekka Lehtistä ja intendentti Tommi Lindhiä Museoviraston rakennushistorian osastolta sekä rakennustutkija Henrik Wageria Porvoon museosta.

Pohjarakentamisessa on asiantuntijana ollut pohjarakennussuunnittelija Ossi Rintala, FCG-Planeko Oy.

Lisäksi palkintolautakunta on saanut asiantuntija-arviot ehdotusten liikenteellisistä ratkaisuista ja taloudellisuudesta.

1.4. Kilpailun säännöt ja kilpailuohjelman hyväksyminen, kilpailuaika sekä kilpailua koskevat kysymykset

Kilpailussa noudatettiin Suomen Arkkitehtiliiton (SAFA) kilpailusääntöjä sekä ACE:n arkkitehtuurikilpailuihin liittyvää suositusta (www.safa.fi). Kilpailuohjelma liitteineen oli

järjestäjän, palkintolautakunnan ja Suomen Arkkitehtiliiton kilpailutoimikunnan hyväksymä.

Kilpailukielet olivat suomi ja ruotsi. Mikäli ohjelman kieliversioiden tulkinnassa on eroja, noudatetaan suomenkielisen kilpailuohjelman sanamuotoa.

Kilpailun toinen vaihe alkoi 2.3.2009 ja päättyi 30.6.2009.

2 YLEISARVOSTELU

Porvoon kaupungin uuden virastotalon idea- ja suunnittelukilpailun toiseen kilpailuvaiheeseen valittiin viisi ehdotusta. Kilpailun toinen vaihe oli luonteeltaan suunnittelukilpailu.

2.1 Arkkitehtikilpailun taustaa

Kilpailun tarkoituksena oli saattaa hajallaan olevat virastot saman katon alle kaupunkilaisille tarkoitettuun virasto- ja asiointikeskukseen.

Kaupungin virastot sijaitsevat hajallaan eripuolilla keskusta-aluetta. Hallinnon toimipisteitä on kaupungin omissa kiinteistöissä lähes kymmenessä kohteessa n. 14 000 m². Lisäksi tiloja on vuokrattu ulkopuolisista kiinteistöistä. Useimmat tätä nykyä virastokäytössä olevat rakennukset ovat alun perin asuinkäyttöön suunniteltuja. Tilat ovat epäkäytännöllisiä ja ahtaita ja niiden käyttäminen tehokkaasti on hankalaa. Hajanaisuus ja sekavuus aiheuttavat ongelmia myös asiakaspalvelulle. Kysymys ei ole uusista vaan korvaavista tiloista.

Useimmat tätä nykyä virastokäytössä olevat rakennukset voitaisiin palauttaa takaisin alkuperäiseen käyttöönsä. Monet niistä ovat ikänsä ja teknisen kuntonsa puolesta korjauksen tarpeessa. Useat rakennuksista ovat lisäksi suojeltuja, mikä asettaa rajat korjaamiselle ja laajentamiselle sekä tekniselle uudistamiselle. Niiden talotekniikka ja turvallisuus eivät vastaa tämän päivän vaatimuksia ja ne ovat huonosti sopeutettavissa henkilöstön ja organisaation muutoksiin.

Kaupungin ydinkeskustassa, kaupungintalon takana, torin kupeessa on tyhjiillään oleva tontti pysäköintikäytössä. Uuden virastotalon sijoittamista kaupungintalon taakse puoltaa sen keskeinen sijainti kaupunkirakenteessa. Nykyistä kaupungintaloa voitaisiin paremmin hyödyntää osana uutta virastokeskusta. Tälle paikalle sijoitettuna uusi virastotalo olisi oleellisesti pienempi kuin erillään sijaitseva uudisrakennus. Hajallaan olevien virastojen sijoittaminen saman katon alle toisi mukanaan tilasäästöä, yhteistyö eri virastojen ja tehtäväalueitten välillä olisi sujuvampaa ja kaupunkilaisten asiointi eri virastoissa helpottuisi.

Kilpailun perusteella on mahdollista sijoittaa kaupungintalorakennukseen myös liiketiloja. Oikein suunniteltuna ratkaisu elävöittää keskustan katukuvaa ja tuo kaupungintalon kortteliin elävyyttä myös ilta-aikaan, virastojen ollessa suljettuina. Samalla saadaan joustavasti laajennusvaraa eri toiminnoille.

Kilpailun ratkettua voitaisiin nykyisten virastokäytössä olevien kiinteistöjen myynti aloittaa. Näistä saaduilla tuloilla voidaan uuden virastotalon rakentaminen rahoittaa.

2.2 Kaksivaiheisuus:

Kilpailun toisen vaiheen sato on osoittanut että etsittäessä ideaa toteutuksen pohjaksi toiminnallisesti ja kaupunkikuvallisesti vaativassa hankkeessa, kuten nyt Porvoon uudessa virastotalossa, on kaksivaiheinen kilpailu oikea ratkaisu. Ensimmäinen vaihe testasi ratkaisumalleja ja kaupunkikuvallisia lähestymistapoja ja toisessa vaiheessa on voitu keskittyä arvioimaan ideoiden toimivuutta ja kehityskelpoisuutta suhteessa annettuun tehtävään.

Kilpailun toiseen vaiheeseen laadittiin täsmennetyt jatkokehittämishojeet, joista kaikkia koskevia olivat mm. maanalaisenpysäköinnin rajaaminen yhteen kerrokseen, synerginen muuntojoustavuus tilojen ja toimintojen sisällä sekä korttelin hyödyntäminen muullekin kuin virastotoiminnalle. Näistä ensin mainittu on aiheuttanut erälle jatkakilpailuun valituille suurilla ongelmilla; on ratkaistu pysäköinti, mutta siitä on seurannut kokonaiskonseptin köyhtyminen toiminnallisten yhteyksien nykyisen kaupungin talon ja uudisosan välillä jäädessä toisarvoiseen asemaan.

Parhaiksi ovat osoittautuneet ehdotukset joissa 1. vaiheen idea on ollut riittävän vahva ja toisaalta oikealla tavalla viitteellisesti esitetty. Nimimerkit jotka olivat ratkaisseet jo 1.vaiheessa rakennuksen ja arkkitehtonisen kokonaiskonseptin valmiinoloisesti ovat selvästi ajautuneet hankaluuksiin 2. vaiheessa muuttuneiden vaatimusten myötä. Näissä ehdotuksissa on pitäydytty tiukasti 1. vaiheen idean kuvajaisessa eivätkä tekijät ole uskaltaneet kehittää itse ideaa tämän vuoksi.

2.3 Liikenne ja pysäköinti

Ensimmäisen kilpailuvaiheen tulosten pohjalta kilpailuohjelmaa tarkistettiin pysäköinnin osalta niin, että maanalaisesta paikoitusta tuli sijoittaa vain yhteen kerrokseen. Kahden maanalaisen pysäköintikerroksen rakentaminen olisi ollut teknisesti erittäin haastavaa ja johtanut ylisuuriin rakennuskustannuksiin. Vaaditut autopaikat tyydyttävät ensisijaisesti kaupungintalon oman pysäköintitarpeen. Keskustassa on vireillä kaksikin mittavaa pysäköintilaitoshanketta, joissa paikoitus voidaan toteuttaa taloudellisesti ja jotka palvelevat yleistä paikoitustarvetta.

Kaikki 2. Vaiheen ehdotukset ovat noudattaneet suunnitteluohjetta ja sijoittaneet pysäköinnin yhteen maanalaiseen tasoon. Tontille ajon ovat kaikki sijoittaneet Rauhankadun puolelle, joka on liikenteellisesti toimiva ratkaisu. Ehdotus "131396" on oivaltavasti hyödyntänyt mahdollisuuden sijoittaa poismenevän liikenteen ulostulo Piispankadulle. Tällä on saavutettu toimiva mitoitus ramppien ja pysäköintihallin ratkaisujen osalta. Useassa ehdotuksessa ajorampin mitoitus on jäänyt viitteelliseksi; nyt ne näyttävät olevan yksisuuntaiselle liikenteelle mitoitettuja, mikä aiheuttaisi todellisessa käyttötilanteessa ongelmia ja vaatisi valo-ohjausta tms. Toisen vaiheen ehdotusten ratkaisut osoittavat kuitenkin että sekä vaadittavat autopaikat että muut kellariin tarvittavat tilat on mahdollista ratkaista yhden kellarikerroksen ratkaisuna. Yhdessäkään ehdotuksessa tosin ei pysäköintikerros ole vielä ratkennut toiminnallisesti kiitettävällä tavalla. 2. Vaiheen perusteella voidaan todeta että todellinen autopaikkojen määrä selviää vasta jatkosuunnittelun yhteydessä.

2.4 Muuntojoustavuus ja tilaratkaisut

Kilpailun yhtenä tavoitteena on luoda uusi, työskentelyn avoimuutta ja vuorovaikutteisuutta luova työympäristö, jossa kuitenkin on tiloja tarpeelliseen yksityisyyteen ja keskittymiseen.

Oivaltavimmiksi ovat osoittautuneet ratkaisut joissa työtilat jäsenyvät uudella raikkaalla tavalla omiksi riittävän pieniksi yksiköiksi mutta ovat silti vapaasti käytettävän poikittaisyhteyden myötä yhteydessä toisiinsa. Tämä yhdistävä vyöhyke toimii samalla liukuman mahdollistamana puskurina eri toimintojen määrän vaihtuessa ja muuttuessa. Tälle yhdistävälle vyöhykkeelle voidaan myös sijoittaa ns. aputoiminnot jolloin perustilat vapautuvat perinteisen 1 tai 2 käytäväratkaisun kahleista.

Kilpailu etsi kaupunkikuvallisesti ja arkkitehtonisesti korkeatasoista ratkaisua, joka mahdollistaa virastotoimintojen yhdistämisen ja kehittämisen tulevaisuudessa joustavasti. Tehtävä ei ollut helppo, mutta sen ratkaisemiseen kytkeytyi olennaisesti myös kaupunkikuvallinen lähestymistapa.

Ehdotukset, joissa kampamainen tai "käärmemäinen" rakennuskokonaisuus jäsennetään erillisillä volyymeilla, ovat osoittautuneet 2. vaiheessa toiminnallisesti ongelmallisiksi. Toimintojen laajuuden ja tilatarpeiden ennakoimattomuus edellyttää enemmän muuntojoustoa. Tiukasti rajatut rakennusrungot eivät salli vaihtoehtoisia ratkaisumalleja työtiloille.

Kilpailijoiden toivottiin esittävän virastotilojen lisäksi tiloja ulkopuoliselle liiketoiminnalle. On luontevaa, että tontin vanhoja, säilytettyjä rakennuksia on käytetty virastojen ulkopuoliseen toimintaan. Toiminta niissä kuitenkin helposti elää omaa elämänsä, eikä liity ja avaa virastoelämää ulospäin samalla tapaa kuin jos tilat osoitetaan osana yhteistä rakennusta. Ehdotuksessa "131396" liiketilat ovat saaneet käyttöönsä valtaosan maantasosta ja virasto ravintolaa ja front officea lukuun ottamatta on muissa kerroksissa. Toimintojen limittyminen tuo huolto- ym. ongelmia,

joiden ratkaisuun on paneuduttava huolella jatkosuunnittelussa.

2.5 Kaupunkikuva

Kilpailun toiseen vaiheeseen valittiin mukaan ratkaisumalleja, joissa uusi virastotalo yhdistyy kiinteällä lasisella rakennusosalla nykyiseen kaupungintaloon sekä malleja joissa maantasossa rakennukset näyttäytyvät erillisinä rakennuksina mutta yhdistyvät toiminnallisesti maanalaisen yhteyden kautta. Näistä ensin mainittu lähestymistapa on kaupunkikuvallisesti haastava; kuinka koskettaa vanhaa arvokasta rakennusta niin että sen asema selkeänä kaupunkikuvallisena dominanttina säilyy, mutta toisaalta niin että muodostuu ehyt kokonaisuus, josta syntyy toiminnallista lisäarvoa kokonaisuutta ajatellen. Jälkimmäinen ratkaisu taas jättää dominantin itsenäiseksi mutta vaatii rakennusten väliin jäävän kaupunkitilan ohjelmoimista johonkin ulkoalueisiin liittyvään toimintaan.

2.vaihe on osoittanut että molemmista lähtökohdista on löytynyt tapa ratkaista kilpailutehtävä kaupunkikuvallisesti korkeatasoisena; tällöin arvioitaessa lähestymistapojen paremmuutta on tarkasteltu lähtökohdan tuottamaa lisä-arvoa suhteessa korttelikokonaisuuteen.

Jatkokilpailussa uuden virastotalon ehdotusten arkkitehtuuri ei ole muuttunut. Ehdotukset "Piazzetta" Ja "Vaski" edustavat laadukasta, jokseenkin tutunomaista arkkitehtuuria. Muista ehdotuksissa on löydettävissä pyrkimystä uuteen ajankohtaiseen ilmaisuun. Eniten arkkitehtonista rohkeutta sisältyy ehdotukseen "131396". Sen vaikutus ympäristössään jää edelleen hieman epäselväksi.

Kaikki ehdotukset ovat kehittäneet kaupunkikuvallista ratkaisua 1. vaiheen vahvuuksia painottaen; joissain ehdotuksissa tämä on johtanut muuntojoustavuuden kannalta huonoihin ratkaisuihin: tilojen jouston kannalta liian tiukkaan rakennusrunkoon sekä talotekniikan osalta nykymitoitukseen riittämättömään kerroskorkeuteen. Osa 1.vaiheessa massiivisiksi ja tyrmäviksi arvioituista ehdotuksista on kehittynyt maltillisemmiksi ja mittakaavallisesti inhimillisiksi. Toisaalta toimintojen tarkempi jäsenitys ja pysäköinnin sijoittaminen yhteen tasoon ovat ajaneet jotkut ehdotukset massiivisiksi ja liian suurenoisiksi kyseessä olevalle tontille.

Korttelia elävöittävien muiden kuin virastotoimintojen sijoittamista suoraan kaduilta saavutettaviksi on pidetty kaupunkikuvallisesti hyvänä ratkaisuna; korttelista tulee luettavampi ja helpommin lähestyttävä ja sitä kautta toiminta on läpinäkyvämpää myös fyysisessä ympäristössä. Erillisten sisäpihojen tms. eriyttävien elementtien liittämistä kaupallisiin ja palvelutoimintoihin ei ole pidetty onnistuneena; korttelirakenteeseen syntyy epähierarkkisia sisäänkäyntejä ja kaupunkilaisia palveleva front-office jää toissijaiseksi signaaliksi korttelikokonaisuudessa

(”Tjänsteman”).

2.6 Olemassa olevat rakennukset

2.vaiheen kilpailuohjelmassa ei otettu kantaa tontilla kaupungintalon lisäksi olevien puu- ja kivitalon purkamiseen. Jatkokilpailuun osallistuneista ehdotukset ”Piazzetta” ja ”Vaski” ovat ratkaisseet lisärakennuksen tavalla, joka säilyttää kummatkin vanhat rakennukset.

Rauhankadun reunassa oleva 1928 rakennettu kivirakennus, joka sijaitsee Kaupungintalon puistovyöhykkeen reunassa, on näistä rakennuksista paikallaan helpommin säilytettävissä ja antaa kaupunkikuvalle tärkeitä kerroksellisuutta.

Porvoon kehityksen kannalta on tärkeitä säilyttää ja kohentaa nykyisen keskustan palveluja. Kaupungintalo ja sen kortteli on toimintansa kannalta merkittävä Porvoon toriympäristön osa, jossa uuden toiminnan tulee lisätä palveluja ja ympäristön vetovoimaisuutta.

Kilpailun tulos osoittaa, että Piispankadun puutalon säilyttäminen laajennetun kaupungintalon kanssa samalla tontilla on vaikeaa. Ehdotukset eivät ole osoittaneet rakennuksen tiloille luontevia ratkaisuja. Kummassakaan ehdotuksessa esitetyt ajatukset rakennuksen uudiskäytöstä eivät näytä lisäävän sen arvoa eikä sen ympärille jää riittävästi väljyyttä. Uusi käyttö ei johda ennallistamisen luonteesiin järjestelyihin vaan vaatii edelleen talon voimakasta varustelua ja muuttamista. Piispankatu 15 on viimeisenä puutalokorttelivaiheen rakennuksena jo nyt jäänyt tyyliltään irralliseksi ympäristössään. Uuden suurikokoisen rakennuksen noustessa sen rinnalle tilanne muuttuu sen kannalta entistä ahdistavammaksi.

Palkintolautakunta suosittelee rakennuksen siirtämistä sopivaan paikkaan, jossa sille voidaan löytää alkuperäistä käyttöä lähempänä oleva toiminta ja päätyä tilojen palauttavaan ja ennallistavaan korjaustapaan.

2.7 Ympäristövaikutukset, ekologisuus ja taloudellisuus

Kaupungin hallinnon keskittäminen vanhan kaupungintalon ja olevan kaupunkirakenteen yhteyteen on ympäristöllisesti terve ratkaisu. Jalankulun, kevyen ja julkisen liikenteen saavutettavuus on paras mahdollinen.

Pyrkimykset estää ilmastonmuutosta kestävä kehityksen mukaisten ratkaisujen avulla sekä lait ja määräykset vaativat jo nyt rakennuksilta aikaisempaa suurempaa energiatehokkuutta. Vaikka kilpailuohjelma ei edellä mainittua asiaa erityisesti painottanut, ratkaisuja ongelmiin edellytetään erityisesti lähivuosina rakennettavalta kaupungin julkiselta rakennukselta. Tavoitteet ja rakennuksen energialuokitus määritellään jatkosuunnittelun alkaessa.

Rakennusmassojen kerrosalan ja vaipan suhde sekä vaipan yhtenäisyys poikkeavat eri ehdotuksissa. Ehdotus "Makasiini" on vaipaltaan lähes solidi kun taas muissa vaippa poimuilee hieman enemmän. Ehdotus "Makasiini" sisältää myös mielenkiintoisia, taloteknisesti kestäväään kehitykseen suuntautuvia ratkaisuja, joita lähivuosina edellytetään uusilta rakennuksilta. Niiden tekninen valmius on nopeasti kehittymässä uusien määräysten vuoksi. Muutamissa ehdotuksissa ratkaisut ovat teknisesti kehittymättömiä ja ne vaatisivat tarkentamista ja lisäsuunnittelua.

Ehdotus "131396" esittää mielenkiintoisen kaksoisjulkisivuratkaisun, jolla kompensoidaan koko lasisen rakennuksen lämpöhäviöitä sekä yllämmön suojaa. Esiitetty ratkaisu antaa osviittaa siitä että monimuotoinen melko paljon vaippaa omaava rakennus voisi olla myös energiatehokas. Nyt esitettyinä tekniset perustelut ja ratkaisun pääperiaatteet jäävät liian viitteellisiksi, jotta niiden toimivuus voitaisiin helposti todeta.

2.8 Kilpailun ratkaisu

Päätettiin yksimielisesti valita Porvoon uuden virastotalokilpailun voittajaksi ehdotus "**Makasiini**", jonka tekijöinä ovat Juha Mäki-Jyllilä, Asmo Jaaksi, Teemu Kurkela ja Samuli Miettinen, arkkitehdit Safa, Arkkitehtitoimisto JKMM OY

Avustajat 1. vaiheessa:

Edit Bajsz, arkkitehti Safa, Eero Kontuniemi, arkkitehti Safa, Sini Kukkonen, arkkitehti ja Teemu Toivonen, arkkitehti

Avustajat 2.vaiheessa:

Edit Bajsz, arkkitehti Safa, Harri Lindberg, arkkitehti Safa, Marko Pulli, arkkitehti Safa, Ilona Palmunen, arkkitehti Safa, Paula Salonen, sisustusarkkitehti SIO, Johanna Raukko, arkkitehti Safa ja Edgar Racins, arkkitehti Safa

Maisema-arkkitehtuuri:

Pia Kuusiniemi, maisema-arkkitehti MARK, Krista Muurinen, maisema-arkkitehti MARK, LOCI Maisema-arkkitehdit Oy

Rakennesuunnittelu:

Matti Kivinen, DI, Vahanen Oy

Sähkö- ja LVI-suunnittelu:

Erkki Hakanen, ins. ja Juha Åberg, ins. Projectus Team Oy

Liikennesuunnittelu:

Jouni Ikäheimo, ins., Trafex Oy

Pienoismalli:

Seppo Rajakoski

Toisen palkinnon saajaksi valittiin nimimerkki "**131396**". tekijöinä Péter Paalanen ja Esa Ruskeepää

Julkisivusuunnittelu: Ian Maddocks, Buro Happold, Lontoo
Energia- ja tekninen suunnittelu:
Jonathan Gamwell, Buro Happold, Kööpenhamina

Rakennesuunnittelu:
Vilho Pekkala, Vahanen Group, Helsinki

Avustajat:
Jan Ahlstedt, Takano Atsushi, Ossi Kajas, Ville Rantanen, Juhana Rantavuori, Maiju Suomi

Pienoismalli:
Klaus Stolt

Lunastuspalkinnot annettiin ehdotuksille:

"Piazza", tekijänä Kustaa Lehtonen, arkkitehti Safa, Arcnovor Oy

Tjänsteman" tekijöinä Teemu Ojala ja Pekka Salmi, arkkitehdit Safa,

Pienoismalli:
Matti Kangaspuro

"Vaski" tekijänä Mika Saarikangas, rakennusarkkitehti AMK ja Mikko Siltanen, arkkitehti Safa

Palkintosummat ovat: 1.palkinto 35 000€, 2. palkinto 25 000€ ja kolme lunastusta á 15 000€ kukin.

Lisäksi palkintolautakunta oli päättänyt antaa kunniaininnat tunnustuksena kilpailun ensimmäisessä vaiheessa ansioituneelle kahdelle työlle: **"Utu" (1.vaiheen ehdotus 4)**, tekijänä Antti Iskala, arkkitehti Safa ja **"Klanssi" (1.vaiheen ehdotus 87)** tekijöinä Jukka Savolainen ja Teemu Halme, arkkitehdit Safa.

2.9 Palkintolautakunnan suositus jatkotoimenpiteiksi

Palkintolautakunta suosittelee Porvoon kaupungin uuden virastotalon toteutuksen suunnittelemista voittaneen ehdotuksen pohjalta ja tontin asemakaavan muuttamista suunnitelman edellyttämällä tavalla.

3 EHDOTUSKOHTAISET ARVOSTELUT

3.1 ”Piazzetta” (1.vaiheen ehdotus 9)

Kaupunkikuvallisesti pienimittakaavainen ja sympaattinen ehdotus.

”Piazzetta” täydentää olemassa olevaa tilannetta säilyttämällä sekä Piispankatu 15 puutalon, että Rauhankatu 20 kivitalon. Tekijät ovat kilpailun toisessa vaiheessa säilyttäneet selkeästi ehdotuksen vahvuudet. Se on julkisivuarkkitehtuuriltaan miellyttävän rauhallinen, Porvoon kaupungintalon puistomaiseen ympäristöön sopeutuva. Tontilla on jätetty kohtuullisesti tilaa Piispankadun puutalolle, jonka pihasivulle on avattu museoon liittyvän kahvilan lasiterassi. Kokonaisuuden kannalta tärkeä tila on rakennusten välinen tapahtumatori, ”Piazzetta”. Esitetyt näkymät rakennusten välisestä puistomaisesta ulkotilasta ovat harmonisia ja kauniita. Kulku kaupungintaloon ja uuteen virastotaloon on Piazzettalta, erillisten sisäänkäyntien kautta.

Pitäytyminen 1. vaiheessa esitetyssä hahmossa on tuottanut ongelmia kilpailun 2. vaiheen ohjeistuksen myötä. Maanalaisten tilojen siirtäminen yhteen tasoon on johtanut siihen että pysäköintipaikat ovat syöneet ehdotuksen 1. vaiheen aktiivisen välikerroksen. Tämä on johtanut maantasokerroksen virastotoimintojen pakkaamiseen ahtaasti yleisöpalvelun sekaan. Uudisrakennuksesta on sisäyhteys nykyiseen kaupungintaloon ainoastaan autohallin lävitse. Toiminnallisesti tämä on huono ratkaisu. Yhteyttä on vaikea löytää aulatilasta. Pysäköintitasolla se kulkee arkisesti autopaikkojen lomitse. Kulkuyhteys olisi ehdottomasti tullut rajata omaksi käytettäväksi tilakseen.

Toiminnallisesti tilat hajoavat ylemmissä kerroksissa vaikeasti muunneltaviin yksiköihin. Kolmen samansuuntaisen rakennusrungon ja niitä yhdistävän poikittaisen rungon muodostama virastorakennus rajoittaa muunneltavuuden suurelta osin keskikäytävä- tai avotilaratkaisuun. Henkilömäärien vaihdellessa tulevaisuudessa erilliset rungot eivät tarjoa muuntojoustavia tiloja vaan ovat tiukkoja ”reviirirajoja”. Ehdotus ei ole tilaratkaisuiltaan löytänyt uusia lähestymistapoja toisen vaiheen suunnitteluohjeessa määritettyyn avoimen, muuntuvan sekä synergisen virastokokonaisuuden toteuttamiseksi. Säilyvien vanhojen rakennusten käyttö turisti-informaation ja museotoiminnan tiloina rikastuttaa keskustakorttelin elämää, mutta ei liitä virastoa kaupunkirakenteeseen aivan kilpailussa tavoitteena olleella tavalla. Ekomyymälän lisäksi viraston ulkopuolisia liiketiloja on ehdotuksessa tuskin lainkaan.

Rakennusteknisesti ehdotus on toteutettavissa koetuilla ratkaisutavoilla. Se ei sisällä tavanomaisesta poikkeavia energiansäästöön pyrkiviä ratkaisuja. Perusratkaisuiltaan julkisivut on ratkaistavissa terveiden ja kestäväen kehityksen periaatteiden mukaisesti. Rakennukselle syntyy melko laajasti vaippaa, joskin toisen vaiheen myötä korottuneet kolmen rakennuksen väliin sijoittuvat lasikatteiset osat

vähentävät ulkoilman kanssa kosketuksissa olevaa julkisivupintaa.

Tekijä on halunnut säilyttää 2. vaiheen muuttuneista lähtökohdista huolimatta rakennuksen hahmon kaupunkikuvassa matalana; tämä on johtanut tulevaisuuden muuntojoustavuutta ajatellen liian matalaan kerroskorkeuteen.

Huoltoliikennettä ei ole varsinaisesti suunniteltu, ja sen järjestäminen tuottaakin ongelmia. Esim. ruokalan sujuva toiminta edellyttää tarkoituksenmukaisia huoltoyhteyksiä.

Autopaikkoja on 80 kpl, ja ne sijaitsevat kellarissa. Inva-paikkoja tai asiakaspaikkoja ei ole osoitettu erikseen. Lyhytaikaisen asiakaspysäköinnin tarpeita ei ole otettu huomioon. Pyöräpysäköinti on ilmeisesti pihalla. Kokonaisuutena arvioituna tuntuu siltä, että liikenteen suunnitteluun ei ole paneuduttu riittävästi.

Sisään- ja ulosajoramppi Rauhankadulle on kapea (vain yksisuuntainen ajo mahdollinen). Ratkaisu on heikko uutta ja laadukasta taloa toteutettaessa ja aiheuttaisi Rauhankadulle jonoutumista.

3.2 ”Tjänsteman” (1.vaiheen ehdotus 20)

”Tjänsteman” on purkanut 2.vaiheessa Piispankadun vanhan puutalon ja kääntänyt ”käärmemäisen” rakennusmassan myös kadunvarren suuntaisesti. Ehdotus täyttää koko tontin takaosan. Samoin kuin ”Makasiini” se ottaa tehokkaasti tontin käyttöönsä jättäen kuitenkin kaupungintalon vapaasti puistomaiseen ympäristöön. ”Tjänsteman” tulee liian lähelle kaupungintaloa, rakennusten väliin ei jää riittävästi tilaa ja myös Rauhankadun pikkutalo joudutaan purkamaan. Puistomaisuuden soisi ulottuvan myös rakennusten väliin välittämään niiden ”vuoropuhelua”. Torin suuntaan korostuu hieman kankea symmetrinen julkisivu. Mutkittelleen rakennusrungon väliin jää kaksi pihaa, joille on esitetty istutuksia. Pihat jäävät kuitenkin liian kapeiksi. Arkkitehtuuriin on kilpailun toisessa vaiheessa lisätty holvimainen käytävä, joka johtaa liikepihalle. Siitä on muodostunut varsinaisen sisäänkäynnin kanssa kilpaileva oudon tuntuinen ”aihe”, joka muiden rationaaliseen virastorunkoon lisättyjen muoto-aiheiden kanssa vaatisi ”lisäkytelyä”. Kaupunkimaisessa ympäristössä erilliselle sisäpihalle aukeavat liiketilat herättävät kysymyksen niiden houkuttelevuudesta ja sitä kautta toimivuudesta. Piispankadun puoleisessa osassa on runsaasti kadulle ja pihaan aukeavia liiketiloja. Rauhankadun puoleinen katutaso jää sulkeutuneeksi. Sinne suuntautuu virastotiloja ja ajo kellarin pysäköintitasolle.

Ehdotus yhdistää nykyisen kaupungintalon ja uudisrakennuksen lasisella nivelellä, joka muodostaa väljän liikennetilän. Tästä orientoidutaan Piispankadun puoleisen front officen sivuitse vanhan kaupungintalon ja uuden viraston tiloihin. Rakennuksen sisällä maantason tilat löytyvät suhteellisen helposti, mutta 2. vaiheessa lisätyt muotoaiheet portaiden yms. muodossa aiheuttavat vaikeuksia tilassa orientoitumiseen; vahvat signaalit opastavat toisarvoisiin tiloihin. Kokonaisuutta yhdistävä 2. vaiheessa levennetty lasinivel jää esitetyssä hahmossaan ilmeeltään ”ylileveäksi käytäväksi” eikä luo mielikuvaa kokoavasta julkisesta kaupunkitilasta.

Työtilat toisesta kerroksesta ylöspäin sijoittuvat mutkittelleeseen rakennusrunkoon keskikäytävän tai kaksoiskäytävien sivuille. Kaksoiskäytävien väliin jäävä tila on joko aputiloja tai avokonttoria. Kapeuden vuoksi tila kuitenkin muodostuu käytävämäiseksi. Vanhan kaupungintalon tilat ja yhteydet niihin on suunniteltu tehokkaasti.

Julkisivut ovat kehittyneet kilpailun 2.vaiheessa huonompaan suuntaan. Rakennus näyttäytyy nyt massiivisempänä ja tummempana. Uudet arkkitehtoniset avaukset ovat valitulle massoittelemalle ja kattomuodoille vieraat. Rakennuksen julkisivuja kiertävä kupariverhous on esitetty turhan ulkonevana, joka osaltaan saa rakennuksen näyttämään kokoaan suuremmalta. Tuomaristo olisi kaivannut rakennuksen voimakkaampaa avaamista katutasolle sekä nauhaikkunoiden lennokkaampaa sommittelua.

Ehdotus ei sisällä tavanomaisuudesta poikkeavia energiansäästö- tai kestävän kehityksen ratkaisuja. Nauhaikkunat sekä niiden eteen sijoitetut kupariset

ylilämmönsuojat tarjoavat mahdollisuuden muuntojoustaviin ja energiatehokkaisiin tiloihin.

Huolto- ja pysäköintihalli on kellarikerroksessa, josta johtaa käytävä kaupungintaloon teknisten- ja sosiaalitilojen lävitse. Yhteydet keskusaulaan hoituvat hisseillä. Huoltoliikennettä ajatellen on kerroskorkeus (noin 3) liian matala moniin huoltokuljetustarpeisiin. Esim. jätehuolto voi olla vaikeasti järjestettävissä.

Kellariin on sijoitettu 84 autopaikkaa. Paikkojen jäsentelyä tulisi vielä kehittää edelleen. Myös inva-paikat on osoitettu kellariin, josta kulku on hieman hankalaa. Asiakaspäiköitus sijaitsee myös kellarissa, joka on epäkäytännöllinen ratkaisu lyhytaikaisia tarpeita ajatellen. Polkupyöräpysäköinti on ratkaistu asiallisesti. Sisään- ja ulosajorampin mitoitus on alustavasti arvioituna riittävä.

3.3 ”Makasiini” (1.vaiheen ehdotus 29)

Kaupunkikuvallisesti kekseliäs ja raikas ehdotus, joka on arkkitehtuuriltaan luontevaa ja positiivisia mielikuvia herättävää. Uusi virastotalo luo ehyen taustan kaupungintalolle. Kaupungintalon sivuille ja rakennusten väliin jäävä avoin puisto korostaa kaupungintalon asemaa torialueen etelälaidalla. Suuri, poimuilevakattoinen ”hallintomakasiini” eheyttää korttelikokonaisuuden. Se avautuu katutasossa osaksi empirekaavan palvelukeskustaa. Uuden ja vanhan rakennuksen väliin tuleva lasinen nivelosa on hallinnon ja kaupunkilaisten avoimena kohtauspisteenä keskustan toimintoja rikastuttava tila. Tilan käyttö monitoimitilana antaa tähän hyvän mahdollisuuden. Uusi virastotalo ja korttelin eteläosan rakennukset muodostavat ehyen korttelikokonaisuuden, joka on erinomaisesti saavutettavissa myös kadulta käsin. Eteläisen tontinrajan ja naapuritonttien rakennusten väliin jää istutettu, kapea, lähinnä kiinteistön huoltoa helpottava vyöhyke. Kokonaisuuteltaan ehdotus on taidokas ja se tarjoaa asetettuun kilpailutehtävään parhaan arkkitehtonisen ja toiminnallisen kokonaisuuden.

Uusi rakennus täyttää tontin takaosan kokonaan. Piispankadun puutalon tilalle ja Rauhankadun laitaan uusi virastotalo tarjoaa kadulle avautuvien, vuokrattavien liiketilojen näyteikkunajulkisivun. Arkkitehtuuri perustuu selkeään, tilallisesti ja rakenteellisesti säännöllisen rakennusrungon peittävän säleikköjulkisivun takaiseen vilkkauteen. Pitkillä sivuilla ulkoseinään rajoittuvat viherhuoneet ovat hieman sisempänä keventäen lasisina rakennuksen kokonaisuutta. Julkisivujen rakenneidea ja siihen liittyvät istutukset antavat mahdollisuuden jäsenöidä ja rytmittää suurta rakennusmassaa. Rakennuksen julkisivut on esitetty taidokkaasti kutsuvina ja leikkisinä; tämä tekee suuresta rakennuskokonaisuudesta ihmisen mittakaavaisen ja helposti lähestyttävän. Arkkitehtoninen lähestymistapa kestää jatkosuunnittelun ja siihen liittyvät tekniset ja muut täsmennykset ilman että rakennuksen kaupunkikuvallinen ilme niistä kärsii.

Yleisön, virastotalon eri osien asiakkaiden sisäänkäynti keskittyy lasiseen nivelosaan, joka jatkuu luontevasti front officen välityksellä uuden rakennuksen ylempiin kerroksiin johtaviin portaisiin ja hisseihin. Nivelosan arkkitehtonisen ja teknisen ratkaisun laadukkuuteen tulee erityisesti kiinnittää huomiota toteutus suunnittelun yhteydessä. 2. vaiheen aineistossa sen rakenteet on esitetty puisina ja ne luovat lämmintunnelmaisen tilan yhdistämään uutta ja vanhaa. Jatkosuunnittelun osalta puurakenteen mitoitus herättää kysymyksiä; yhdistävä osa ei saa liittymiltään ja hahmoltaan muuttua raskaaksi.

1. kerroksen uudet yleisölle avoimet tilat on sijoitettu hyvin. Ylemmissä kerroksissa (2, 3 ja 4) syvään rakennusrunkoon asettuvat tilat saavat päivänvalon viherhuoneiden välityksellä. Tämä ratkaisu, varustettuna hyvin suunnitellulla talotekniikalla, antaa runsaasti mahdollisuuksia järjestellä tiloja ja toimintoja tavoin, jotka edistävät viraston yhteisöllisyyttä, vuorovaikutteisuutta ja avoimuutta.

Ehdotuksessa on esitetty vakuuttavalla tavalla erityyppisten työyhteisöjen tarpeet sekä henkilömäärien vaihtuvuudesta johtuvat tilamuutosten mahdollisuudet. Tiloja yksityisyyteen ja keskittymiseen on kuitenkin pystyttävä tarjoamaan riittävästi.

Esteettömät yhteydet ja asiakasliikenteen valvonta vanhaan kaupungintaloon ovat osoittamatta. Siltayhteys rakennusten välissä, toisen kerroksen tasossa, yhdistää rakennukset toiminnallisesti hyvin. Sen ja monitoimitilan ratkaisumahdollisuuksia kannattaa kehittää.

Perusratkaisultaan ehdotus on energiatehokkuudenkin osalta oivaltava; maksimaalisesti tilaa minivaipalla. Ehdotus sisältää myös tilojen sekä julkisivujen osalta varteen otettavia ajatuksia energiatehokkuudesta ja kestäväen kehityksen mukaisista ratkaisuista. Vaatimukset julkisten rakennusten energiatehokkuudesta edellyttävät ratkaisujen kehittämistä lähivuosina. Tilojen palotekninen ratkaisu ja -osastointi vaativat lisäselvityksiä.

Huoltoliikenne on sijoitettu rakennuksen ”taakse” keskelle korttelia. Mitoitus on niukka, mutta periaatteessa toimiva ratkaisu.

Autopaikat (86 kpl) sijaitsevat kellarissa, jonne johtaa yksisuuntainen ramppi Rauhankadulta. Inva-paikat ovat myös kellarissa, samoin lyhytaikainen asiakaspysäköinti, mikä ei ole erityisen sujuva ratkaisu. Polkupyöräpysäköinti ei selvinnyt kuvasta.

Yksisuuntainen ajoramppi on heikko ratkaisu uutta ja laadukasta taloa toteutettaessa, ja se aiheuttaisi Rauhankadulle jonoutumista.

3.4 ”Vaski” (1.vaiheen ehdotus 44)

Ehdotus ”Vaski” on lomittanut uuden, ristin muotoisen virastotalorakennuksen taitavasti tontille jättäen tilaa säilytetyille rakennuksille. Syntyneet piha-alueet palvelevat hyvin tiloja ja rakennuksen toiminnallista ratkaisua. Julkisivuarkkitehtuuri on luontevaa ja varmaa, kuitenkin hieman yllätyksetöntä. Kuparipintaista rakennusmassaa keventävät suuret lasipinnat. Pohjoiseen suuntautuva sakara lähestyy vanhaa kaupungintaloa hieman tunkeillen ja rakennusten välille syntyvä tyyllilajien vuoropuhelu kärjistyy. Kilpailun 1.vaiheessa tilaratkaisut olivat onnistuneempia. Alemman kellarikerroksen poistaminen heikensi kokonaisuutta. Tilanpuute 2.vaiheessa johti mm. työtilojen sijoittamiseen pihatason alapuolelle.

Sisäänkäynnit Piispankadun ja Rauhankadun suunnasta johtavat keskeiseen aulaan, josta on toimivat yhteydet kaikkialle virastoon. Saattoliikenteen tuominen tontille rauhoittaa katuliikennettä, mutta valtaa osan korttelipuistosta. Työtilat sijoittuvat tehokkaasti keskihallista erkaneviin rakennusrungon sakaroihin. Osa virastosta on jouduttu sijoittamaan pihatason alle, kahden pihaan avautuvan valopihan ympärille. Niiden väliin jäävä aula, neuvottelukeskus yhdistää hyvin uudet tilat kaupungintalon pohjakerrokseen. Työhuoneiden reunustamien kaksoiskäytävien väliin jäävään kapeaan vyöhykkeeseen mahtuu vain aputiloja. Etelä-pohjoissuuntaisissa siivissä käytävien välinen tila leveämpänä on osittain jättänyt tilaa avokonttorille. Ehdotuksen tilaratkaisut ovat toimistorakennuksen muunneltavuuden kannalta hankalia. Ne eivät myöskään riittävästi kannusta vuorovaikutteisuuteen ja avoimuuteen. Katolla on edustustilaksi käypä saunaosasto ja kattoterassi.

Uudessa virastotalossa liiketilaa on osoitettu ainoastaan Rauhankadun laidasta. Tontin vanhat rakennukset ovat viraston ulkopuolisessa käytössä. Piispankadun puutaloon on osoitettu näyttely- ja verstastiloja artesaaneille. Sen piha liittyy Virastotalon kahvila-ravintolan terassiin. Pihalla kasvavat omenapuut säilytetään.

Ehdotus ei sisällä tavanomaisesta poikkeavia ajatuksia energiatehokkuuden tavoittelemisesta. Toimistorakennuksen tekninen ratkaisu on tutkittu. Ilmanvaihtokonehuone on kellarin laidassa ja kanavoinnit ja johtotiet nousevat portaiden viereisissä kuiluissa käytävien kattoon.

Huoltoliikenne on sijoitettu asianmukaisesti rakennuksen sivustalle sisään- ja ulosajorampin viereen maantasokorkeuteen.

Pihalla on muutama lyhytaikaiseen asiakaspysäköintiin tai inva-paikaksi soveltuva autopaikka. Kellarissa on 68 autopaikkaa, eli melko niukasti. Polkupyörien pysäköinti ei selviä kuvista.

Sisään- ja ulosajoramppi Rauhankadulle on kapeahko, mutta pienellä tarkistuksella toimiva.

3.5 "131396" (1.vaiheen ehdotus 78)

Ehdotus "131396" tuo Porvoon keskustaan lisäyksen, jossa julkisen rakennuksen veistoksellinen arkkitehtuuri irrottautuu hienosti harkitulla tavalla ympäristöstään. Kuten vanha kaupungintalokin se saa korostua muista rakennuksista poikkeavana. Ehdotus on kehittynyt toisessa vaiheessa hyvällä tavalla pienimittakaavaisemmaksi ja kutsuvammaksi. 1. vaiheessa esitetty idea on kestänyt uudisrakennuksen jakamisen neljään sakaraan kolmen sijasta. Maanalainen yhteys uusien ja vanhojen tilojen välillä ratkaisee tilojen yhteistoiminnan. Näin kaupungintalon kaavallinen ajatus itsenäisenä puistomaisella tontilla säilyy ja lisärakennus noudattaa samaa ajatusta. Ehdotus on katutaso tilojen osalta jatkakilpailun avoimin. Kaikki tilat ovat joko yleisölle avoimia ravintola-, näyttely- tai aulatiloja tai vuokrattavia liiketiloja. Ratkaisu vastaa tältä osin parhaiten kilpailuohjelman tavoitteita.

Yhteisestä keskusaulasta erkaantuvien rakennussiipien muodostama nelikerroksinen virastorakennus on tehokas ja toimiva. "Kristallinen" muoto tekee työtiloista miellyttävät. Kuitenkaan tämä ratkaisu ei mahdollista viraston tilojen parasta mahdollista muunneltavuutta, limittymistä ja avoimuutta. Runkosyvyydestä johtuen työtilat jäävät lopulta melko perinteisiksi muuntautumiskyvyltään; eri toiminnot rajautuvat rakennuksen muodon ehdoilla. Tapahtumatorin alla oleva galleriatila ja kokouskeskus yhdistävät onnistuneesti vanhat ja uudet tilat. Esitetty kattovaloaukko ei kuitenkaan tuo tiloihin riittävästi päivänvaloa. Kellarikerros on laaja ja leviää valtaosaan tonttia.

Graafisesti 2. vaiheen komein ja ehein esitys. Esitystavan tyyliin syntyä paikoitellen harhauttava vaikutelma sulkeutuneisuudesta. Julkisivu- ja havainnekuvista pois jäänyt, mahdollisesti säilyvä puusto on tärkeä kaupunkikuvan vuoksi. Varsinkin koska suuri, lähes kaupungintalon taakse jäävän tontin täyttävä kellari vaikeuttaa puuston säilyttämistä ja kasvillisuuden olosuhteita muualla tontilla.

Ehdotus esittää luontevan ratkaisumallin kauttaaltaan lasisesta rakennuksesta. Kaksoisrakenteisella vaipalla saadaan profiiliton "lasihuntu" uloimmaksi näkyväksi pinnaksi, jonka takana lasijulkisivu yllämmönsuojineen voidaan ratkaista perinteisemmin. Arkkitehtonisesti korkeatasoinen ratkaisu on jäänyt kuitenkin teknisesti vielä viitteelliseksi. Lisäksi ratkaisu herättää kysymyksiä kaupunkikuvaan ja mittakaavaan liittyen; tuleeko lopputuloksesta läpinäkyvä ja kutsuva vai torjuvan tyyli?

Rakennuksen tuloilma kuljetetaan asennuslattian kautta tiloihin ja poistoilma viedään kaksoisjulkisivun kautta kellariin. Kellarin laitaan on sijoitettu suuri iv- konehuone. Ratkaisut vaatisivat lisäselvityksiä ja kehittelyä.

Huoltoliikenne on sijoitettu kellariin "ajoväylän" varrelle. Korkeus on noin 2,4 m, mikä on liian vähän huoltotoiminnan tarpeille.

Lyhytaikainen asiakaspysäköinti on sijoitettu vinopysäköintinä kadun varteen. Ratkaisu on mahdollinen edelleen kehiteltynä, mutta ei aivan tällaisena. Pääosa autopaikoista sijaitsee kellarissa (78 ap). Inva-paikat on osoitettu pihalle, samoin polkupyöräpysäköinti. Esitetty autopaikkojen määrä on riittävä, mutta paikat on mitoitettu liian pieniksi. Kokonaisuutena ratkaisu on toimiva pienin tarkistuksin.

Sisään- ja ulosajo kulkee Rauhankadulta Piispankadulle, mikä toimii hyvin.

Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus

Porvoossa 17.päivänä marraskuuta 2009-11-09

Palkintolautakunta:

Eero Löytönen

Matti Nuutti

Rainer Busk

Juha Muhonen

Pekka Mikkola

Börje Boström

Johan Peter Pfeifer

Kari Raimoranta

Kimmo Lintula

Riitta Spåre, sihteeri